

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก
- เพื่อเปรียบเทียบสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ประสบการณ์การทำงานของครู จำนวนรายวิชา ที่สอนต่อภาคเรียน จำนวนคณาการสอนต่อสัปดาห์ และ จำนวนงานพิเศษ

สมมุติฐานการวิจัย

- ครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกัน
- ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกัน
- ครูที่มีจำนวนรายวิชาที่สอนต่อภาคเรียนต่างกัน มีสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกัน
- ครูที่มีจำนวนคณาการสอนต่อสัปดาห์ต่างกัน มีสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกัน
- ครูที่มีจำนวนงานพิเศษต่างกัน มีสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 41 โรงเรียน รวมจำนวนครูทั้งสิ้น 1,599 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 41 โรงเรียน ได้จากการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 311 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัย คือ แบบสอบถามความเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการวัดผลและประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวิธีการวัด ด้านเครื่องมือการวัดและด้านการประเมินผล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สภาพการวัด นี้ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) คือ ปฏิบัติ กับ ไม่ปฏิบัติ

ส่วนที่ 2 สภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ ตามวิธีการของ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด

สรุปผล

การศึกษาสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก สรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมพบว่า ครูที่มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงครบถ้วนทุกข้อ มีจำนวนน้อยกว่า ครูที่มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงไม่ครบถ้วนทุกข้อ โดยผู้ที่ปฏิบัติครบถ้วนทุกข้อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1.1 ด้านวิธีการวัด ในภาพรวม ครูที่มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงครบถ้วนข้อ มีจำนวนมากกว่า ครูที่มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงไม่ครบถ้วนข้อ โดย

ผู้ที่ปฏิบัติครบถ้วน ทำการปฏิบัติต่ออยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีผู้ปฏิบัติ 3 อันดับแรก คือ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมการสอน การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนนอกเหนือจากเวลาที่ปฏิบัติกิจกรรมการสอน และ การตรวจประเมินผลงานของนักเรียน เช่น แบบฝึกหัด รายงาน ชิ้นงานที่ปฏิบัติ

1.2 ด้านเครื่องมือการวัด ในภาพรวม ครูที่ใช้เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงครบถ้วน มีจำนวนน้อยกว่า ครูที่ใช้เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงไม่ครบถ้วน โดยผู้ที่ใช้เครื่องมือครบถ้วน ทำการปฏิบัติต่ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีผู้ปฏิบัติ 3 อันดับแรก คือ ใช้แบบทดสอบปรนัยในการสอน ใช้แบบทดสอบอัตนัยในการทดสอบ และ ใช้แบบประเมินนักเรียนโดยครู

1.3 ด้านการประเมินผล ในภาพรวม ครูที่มีการประเมินผลตามสภาพจริงครบถ้วน มีจำนวนน้อยกว่า ครูที่มีการประเมินผลตามสภาพจริงไม่ครบถ้วน โดยผู้ที่มีการประเมินผลครบถ้วน มีการปฏิบัติต่ออยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีผู้ปฏิบัติ 3 อันดับแรก คือ มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการสอน มีการแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาตนเอง มีการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการสอน และ ผ้าผสกนธ์ประเมิน ให้ไว้ปรับปรุงพัฒนานักเรียน

2. การเปรียบเทียบสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวนกิจกรรมที่สอนต่อภาคเรียน พบร่วม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิธีการวัด และ ด้านเครื่องมือการวัด ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวนกิจกรรมรายวิชาที่สอนต่อภาคเรียน พบร่วม และ รายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวนกิจกรรมขนาดของโรงเรียน พบร่วม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิธีการวัด และ ด้านเครื่องมือการวัด ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเปรียบเทียบสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวนกิจกรรมจำนวนการสอนต่อสัปดาห์ พบร่วม ในภาพรวม

ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิธีการวัด และ ด้านการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านเครื่องมือการวัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การเปรียบเทียบสภាពการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามจำนวนงานพิเศษ พบว่า ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเครื่องมือการวัด และ ด้านการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านวิธีการวัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

สภាពการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ด้านวิธีการวัด สภាពการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม พบว่า ครูที่มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงครบทุกข้อ โดยผู้ที่ปฏิบัติ ครบทุกข้อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีผู้ปฏิบัติ 3 อัตราเบอร์คือ การสังเกต พฤติกรรมของนักเรียนใช้วิธีที่ปฏิบัติกิจกรรมการสอน การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน นอกเหนือจากเวลาที่ปฏิบัติกิจกรรมการสอน และ การตรวจสอบประเมินผลงานของนักเรียน เช่น แบบฝึกหัด รายงาน ขั้นงานที่ปฏิบัติ ทั้งนี้ อาจจะเป็น เพราะว่า ครูอาจารย์ส่วนใหญ่ มีประสบการณ์การทำงานสูง โดยผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป มีจำนวน ถึง 204 คน จึงทำให้มีประสบการณ์ในการใช้วิธีการวัดผลอย่างหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ บุญเชิด กิจอยุพนัชพงษ์ (2545 : 45-186) เรื่อง แนวคิดและวิธีการ ประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่กล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะด้องใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ได้แก่ วิธีการประเมิน ด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะได้จาก การถามตอบในชั้นเรียน การพูดคุยกับ ผู้เรียน การพูดคุยกับคนอื่นที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน การอภิปรายในชั้นเรียน การสอบถามเปล่า การอ่านบันทึกเหตุการณ์ของผู้เรียน หรือ การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านประจำวัน วิธีการ ประเมินจากการปฏิบัติ ซึ่งอาจจะประเมินจากการกิจกรรมที่มอนามัย งานหรือกิจกรรม ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ การให้ผู้เรียนสาธิตเป็นการแสดงหรือปฏิบัติตามคำสั่ง โครงการ ระยะยา การทดลองหรือศึกษาค้นคว้า การนำเสนอปากเปล่าและการพูดแสดงบทบาท วิธีการประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) วิธีการประเมินด้วยข้อสอบที่ครูสร้างขึ้น ซึ่งอาจจะเป็น ข้อสอบอัตนัย ข้อสอบแบบเลือกตอบ ข้อสอบแบบจับคู่ ข้อสอบแบบถูกผิด

ข้อสอนแบบเดิมค่า ส่วนวิธีการวัดที่มีผู้ไม่ปฏิบัติตามก็สุด คือ การมอบหมายให้ผู้ปกครองนักเรียน ประเมินผลงานของนักเรียน ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่า ครูยังขาดความมั่นใจในผลการประเมินของผู้ปกครอง เกี่ยวกับความเที่ยงตรงตามสภาพจริง

2. ด้านเครื่องมือการวัด สภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม พบว่า ครูที่ใช้เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ครบถ้วนทุกข้อ มีจำนวนน้อยกว่า ครูที่ใช้เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงไม่ครบถ้วนทุกข้อ โดยผู้ที่ใช้เครื่องมือครบถ้วนทุกข้อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีผู้ปฏิบัติ 3 อันดับแรก คือ ใช้แบบทดสอบปรนัยในการสอบ ใช้แบบทดสอบอัตนัยในการทดสอบ และใช้แบบประเมินนักเรียนโดยครู ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่า ครูส่วนใหญ่มีจำนวนหน่วยการสอนต่อสัปดาห์มาก โดยผู้ที่มีจำนวนการสอนต่อสัปดาห์ มากกว่า 15 คาบ มีจำนวนถึง 226 คน นอกเหนือนี้ยังมีจำนวนรายวิชาที่สอนมาก โดยผู้ที่มีจำนวนรายวิชาที่สอน ตั้งแต่ 3 รายวิชา ขึ้นไป มีจำนวน 134 คน และ ยังมีจำนวนงานพิเศษหลายงาน โดยผู้ที่มีจำนวนงานพิเศษ 3-5 งาน และ มากกว่า 5 งาน มีจำนวน จำนวนถึง 200 คน อาจจะทำให้ครูมีเวลา ไม่เพียงพอสำหรับการสร้างและใช้เครื่องมือการวัดผล ที่จะต้องใช้เวลาในการดำเนินการมาก นอกจากนี้ ครูบางส่วนอาจจะขาดความไว้ในเรื่องสร้างและใช้เครื่องมือ อีกด้วย ซึ่งไม่สอดคล้อง กับหลักการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ที่กรมวิชาการ (2542 : 39-84) กล่าว โดยสรุปได้ว่า ด้านวัสดุและประเมินผลตามสภาพจริง จะต้องใช้เครื่องมือในการวัด อย่างหลากหลาย ได้แก่ แบบการสังเกต แบบการบันทึกพฤติกรรม แบบสำรวจรายการ แบบสำรวจของร้อย แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบการบันทึกจากการสุ่มเวลา แบบการบันทึกจากการสุ่มเหตุการณ์ แบบการสัมภาษณ์ และ การเก็บรวบรวมผลงาน เป็นต้นผลงาน (Portfolio)

3. ด้านการประเมินผล สภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวม พบว่า ครูที่มีการประเมินผลตามสภาพจริงครบถ้วนทุกข้อ มีจำนวนน้อยกว่า ครูที่มีการประเมินผลตามสภาพจริงไม่ครบถ้วนทุกข้อ โดยผู้ที่มีการประเมินผลครบถ้วนทุกข้อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีผู้ปฏิบัติ 3 อันดับแรก คือ มีการประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการสอน มีการแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบ เพื่อ การปรับปรุงพัฒนาต่อไป มีการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการสอน และ นำผลการประเมิน ไปใช้ปรับปรุงพัฒนานักเรียน ทั้งนี้ อาจจะเป็น เพราะว่า ครูส่วนใหญ่ ขาดการใช้เครื่องมือการวัดอย่างหลากหลาย จึงทำให้ข้อมูลที่ได้มามีหลากหลาย การประเมินผล จึงไม่เป็นไปตามหลักการประเมินผลตามสภาพจริง ที่กรมวิชาการ (2543 : 4)

กล่าวว่า ลักษณะของการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง คือ ด้องเป็นไปตามธรรมชาติ ต้องมีความต่อเนื่อง ต้องประเมินจากสภาพจริง โดยวัดและประเมิน คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความรู้ ความคิด เจตคติ ความสามารถและทักษะ กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการทำงาน ฯลฯ วัดและประเมิน ทั้งก่อนเรียนรู้ ระหว่างเรียนรู้ และหลังการเรียนรู้ วัดและประเมิน โดย การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน การทดสอบ ฯลฯ วัดและประเมิน จาก ผลงาน แบบทดสอบ แบบบันทึก โครงการ แฟ้มสะสมงาน ความรู้สึก รายงาน หลักฐาน ความคิด ร่องรอย ฯลฯ วัดและประเมินผู้เรียนเอง ครู เพื่อน ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง ฯลฯ และ คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543 : 26-27) กล่าวว่า การประเมินผลการจัดกระบวนการ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นการประเมินที่มุ่งเน้นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่ง ครูจะต้องประเมินเกี่ยวกับพัฒนาการเรียนของผู้เรียน ความประพฤติ การสัมภาคพุทธิกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การทดสอบเพื่อพัฒนาและค้นหาศักยภาพ อุดเต็ม จุดด้อย ของผู้เรียน โดยการวัดและประเมินจะต้องครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในส่วนของการวางแผนและการและ ผลงาน ทั้งด้านความรู้ ความรู้สึก ทักษะการแสดงออกทางด้าน ঙะประเมินตามสภาพจริง ซึ่ง สามารถประเมินได้ทั้งระหว่างการเรียนการสอนและปัจจุบัน สรุปรวม

4. การเปรียบเทียบผลการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามประเด็นการณ์การทำงาน จำแนกตามจำนวนรายวิชาที่สอน ต่อภาคเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน จำแนกตามจำนวนความสอนต่อสัปดาห์ และ จำแนกตามจำนวนงานพิเศษ พบว่า ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน ที่ดังนี้ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า ครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ไม่ว่าจะ จำแนกตามประสบการณ์ การทำงาน จำแนกตามจำนวนความสอนต่อภาคเรียน จำแนกตามจำนวนรายวิชาที่สอนต่อภาคเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน จำแนกตามจำนวนงานพิเศษ ก็ตาม ส่วนใหญ่ ยังคงวัดผลและประเมินผล ตามรูปแบบเดิมที่เคยปฏิบัติมา เนื่องจากยังไม่เห็นความสำคัญ ของการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการสุ่มสัมภาษณ์ผู้บริหาร สถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัด พิษณุโลก ที่ได้กล่าวไว้ในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ว่า ในขณะนี้ครูผู้สอนส่วน ใหญ่ ยังให้ความสำคัญกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้แบบทดสอบ มากกว่า การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารระดับสูง ควรหารือการลดงานพิเศษและจำนวนรายวิชาที่สอนของครู เพื่อให้ครูได้มีเวลาในการสร้างและใช้เครื่องมือการวัดผลตามสภาพจริง ซึ่งจะส่งผลให้มี การประเมินผลตามสภาพจริงด้วย และกำหนดให้ครูมีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นงานหลัก โดยการจัดอัตรากำลัง สำหรับปฏิบัติหน้าที่งานส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม การเรียนการสอน ให้แก่สถานศึกษา เช่น งานธุรการ งานการเงิน งานพัสดุ งานปักครอง งานวิชาการ งานบรรณาธิการ งานอาคารสถานที่ งานโสตทัศนศึกษา งานแนะแนว งานพยาบาล เป็นต้น นอกจากนี้ ยังควรจัดอัตรากำลังในรายวิชาที่ขาดแคลน อีกด้วย

2. จากผลการวิจัย ทำให้ทราบว่า ครูยังมีการใช้เครื่องมือตรวจผลตามสภาพจริง น้อย ทั้งนี้อาจจะเนื่องจาก คุณภาพความรู้ในการสร้างและใช้เครื่องมือการวัดผลตามสภาพจริง ดังนั้น ผู้บริหารระดับสูง หรือ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดการยุบรวม เรื่อง เครื่องมือการวัดผล ตามสภาพจริง เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

3. จากเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล ที่กำหนดไว้โดยสำนักงานบัณฑิตมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในมาตรฐานที่ 18 ค่าเฉลี่ยที่ 8 กล่าวว่า “ มีการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลายและต่อเนื่อง ” ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกัน คุณภาพการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา จึงควรนำรูปแบบการวัดคุณภาพการศึกษา มาใช้ ในการประเมินผลภายในอย่างจริงจัง อันจะเป็นการส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการวัดผลและประเมินผล ตามสภาพจริงมากขึ้น เนื่องจาก สามารถบูรณาการประกันคุณภาพการศึกษากำหนดให้มี การประเมินคุณภาพของสถานศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมิน ครั้งสุดท้าย

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยสภาพการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อศึกษาสภาพและปัญหา

2. ควรทำการวิจัยด้านการใช้เครื่องมือการวัดผลตามสภาพจริงของครู ในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการใช้

3. ควรทำการวิจัย เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ตามสภาพจริง ของครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา